

Arrest

nr. 164 765 van 25 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Hazara van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Dasht Abad, district Khost Fereng in de provincie Baghlan. Toen u nog jong was verhuisde u met uw familie naar de stad Puli Khumri, eveneens gelegen in de provincie Baghlan, waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan onafgebroken zou gewoond hebben. Uw vader baatte er een voedingswinkel uit en uw familie bezat ook 250 tot 300 schapen die verzorgd werden door een herder genaamd N.(...) A.(...). Op een dag gingen uw ouders en uw zus naar N.(...) A.(...) omdat het vee naar een andere plaats moest worden gebracht. Ze kwamen echter niet meer terug. Na een week vernam u van N.(...) A.(...) dat ze meegenomen werden door de taliban. Omdat u de huur niet

meer kon betalen wendde u zich tot een vriend van uw vader, I.(...) G.(...). Hij ging verschillende keren naar de politie en zocht ook zelf naar uw familie, maar tevergeefs. Uiteindelijk verkocht hij jullie schapen en regelde uw reis naar Europa. U beschikt niet over enige (identiteits)documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw provincie in het algemeen en de stad Puli Khumri, waar u sinds uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken zou hebben gewoond, ontoereikend is. Zo beweerde u verkeerdelijk dat er in of in de buurt van de stad Puli Khumri geen fabrieken zijn (CGVS, p. 14). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in de stad wel degelijk fabrieken zijn waaronder een cementfabriek en een textiel fabriek. Toen u gevraagd werd om te vertellen over de ontginning van kalksteen in uw regio beweerde u dat er geen mijnen zijn. U stelde dat mensen inderdaad stenen meebrachten maar u had hier verder geen informatie over (CGVS, p. 14). In werkelijkheid echter zijn er in Puli Khumri drie steenkoolmijnen en wordt er ook kalksteen ontgonnen op de heuvel achter de cementfabriek. Gevraagd naar districten of provincies die grenzen aan het district Puli Khumri noemde u enkel Dahane-e-Ghuri en Baghlan (CGVS, p. 12). Nochtans grenzen de districten Nahrin en Dushi en de provincie Samangan eveneens aan het district Puli Khumri. U verklaarde tevens dat de provincie Baghlan grenst aan de provincies Kunduz, Kabul en Mazar-e-Sharif (CGVS, p. 15 en 16). Naast Kunduz zijn de omliggende provincies echter Takhar, Pansjir, Parwan, Bamian, Samangan en Balkh. Mazar-e-Sharif is de hoofdstad van de provincie Balkh. Hoewel de provincie Baghlan onderverdeeld is in 14 of 15 districten kon u, daarnaar gevraagd, enkel Khost Fereng en Andarab noemen (CGVS, p. 17). U wist niet welke belangrijke of invloedrijke politieke partijen waren in Puli Khumri, en kon zelfs geen enkele Afghaanse politiek partij noemen (CGVS, p. 12). U verklaarde voorts dat er in het verleden buitenlandse troepen, met name Amerikanen, gestationeerd waren in Puli Khumri op een plaats die PRT genoemd wordt. U kon niet eens bij benadering uitleggen wat een PRT (Provincial Reconstruction Team) is. Wanneer deze buitenlanders Puli Khumri verlieten wist u niet te zeggen (CGS, p. 13). Uit bovenvermelde informatie blijkt bovendien dat de Nederlandse PRT tot 2006 actief was in uw regio, daarna werden ze vervangen door Hongaren die er aanwezig waren tot maart 2013. Hoewel u stelde dat jullie thuis over een radio beschikten kon u geen enkele lokale radiozender noemen (CGVS, p. 7). Gevraagd wanneer het schooljaar begint in uw regio moest u eveneens het antwoord schuldig blijven, terwijl u tot de negende klas school zou hebben gelopen (CGVS, p. 8). U verklaarde voorts dat er in uw district één dam is. De naam van deze dam kende u niet (CGVS, p. 14). In werkelijkheid zijn er echter twee dammen, met name de 'Awal' dam en de 'Boyan Band' dam die beiden gelegen zijn in de stad Puli Khumri (CGVS, p. 14). Gevraagd of er ook rijst wordt geteeld in Puli Khumri antwoordde u ontkennend. U stelde dat uw vader aan u verteld had dat er in de provincie Baghlan wel rijst is en dat jullie dat soms hadden, maar u wist niet waar het geteeld wordt (CGVS, p. 6). De stad Puli Khumri en de ganse provincie zijn echter alom bekend voor de

teelt van Baghlan rijst of 'Dushi' rijst. U verklaarde tevens dat er elke winter overstromingen zijn in Puli Khumri. Gevraagd om hier over te vertellen kon u enkel zeggen dat er huizen vernield werden op een plek genaamd Qole Pansjeri. Meer wist u er niet over (CGVS, p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er jaarlijks overstromingen zijn wanneer de Kunduz rivier (ook wel Baghlan rivier genoemd) uit zijn oevers treedt. In 2011 werd de textielfabriek hierbij beschadigd en werd er materiële hulp bedeed onder de getroffen families. Gevraagd naar rivieren in uw regio vermeldde u overigens enkel de Bandedu rivier en een naamloze rivier (CGVS, p. 15).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u ook over de situatie in uw regio bijzonder onduidelijk was. Gevraagd om te vertellen over de taliban aanwezigheid in Puli Khumri kwam u niet verder dan te stellen dat ze er mensen doden. Namen van taliban leden in Puli Khumri kende u niet en u kon in het algemeen slechts twee namen noemen van personen die bij u in de buurt woonden in Puli Khumri (CGVS, p. 8). Dit zijn geen doorleefde verklaringen over een plaats waar u bent opgegroeid en tot aan uw vertrek onafgebroken zou hebben gewoond. Daarnaast kon u slechts één concreet voorbeeld geven van een veiligheidsincident in uw regio. U kon zich geen andere incidenten herinneren die plaatsvonden in uw stad of in uw provincie (CGVS, p. 16 en 17). Dit is weinig aannemelijk, daar de situatie in uw provincie veelal als bijzonder volatiel wordt omschreven. De beschikbare informatie bevestigt trouwens dat er in uw provincie wel degelijk een heel aantal veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden. Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet van Afghanistan afkomstig bent en er niet heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U verklaarde dat u de Afghaanse kalender niet kunt gebruiken (CGVS, p. 2). U wist niet te zeggen welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartellingen en gevraagd om de namen te noemen van de achtste, de vijfde en de eerste maand volgens de Afghaanse kalender moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 2). Verder wist u niet wat de Afghaanse nationale sport is en gevraagd wat de Afghaanse munteenheid is antwoordde u de Karzai. Toen de vraag u opnieuw werd gesteld verklaarde u dat het gewoon geld genoemd wordt. In werkelijkheid is de Afghani de officiële munteenheid van Afghanistan. (CGVS, p. 10 en 11). In welk seizoen nowrooz (het nieuwe jaar volgens de Afghaanse kalender) valt, wist u evenmin. Gevraagd welke eenheden, buiten de kilogram, er in Afghanistan worden gebruikt om gewicht te meten moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 12). Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden kon u niet eens bij benadering situeren (CGVS, p. 17). Gevraagd naar bekende Afghaanse hazara noemde u Mohaqeq (CGVS, p. 12). Buiten de naam kon u echter helemaal niets vertellen over deze persoon. Tot slot kon u niet zeggen wie er in Afghanistan aan de macht was voor Karzai (CGVS, p. 11). Dat u niet weet dat Afghanistan voor Karzai en meer bepaald vanaf 1996 een Islamitisch Emiraat was, geleid door het taliban regime met aan het hoofd Mullah Omar, is zeer opmerkelijk. Dit alles wijst er eens te meer op dat u niet in dit land hebt verbleven.

Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 2) argumenteerde u tevens dat u minderjarig bent. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. U stelt dat u vijftien jaar oud bent (CGVS, p. 2). Echter, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 30/07/2013 toont aan dat u op dat moment al ouder dan 18 jaar was, waarbij 19,7 jaar met een standaarddeviatie van een anderhalf jaar een goede schatting werd geacht. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, bevestigt nogmaals het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Puli Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats. Zo werd er onder meer gewezen op uw gebrekkige kennis over de stad Puli Khumri (CGVS, p. 17 en 18). Er werd u ook gevraagd of u zeker was dat u niets aan uw verklaringen wilde wijzigen (CGVS, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Na confrontatie bleef u vasthouden aan uw beweerde verblijf in Puli Khumri. U voegde toe dat u bereid was om te antwoorden op bijkomende vragen over deze stad. Toen u de kans werd geboden om bijkomende informatie te geven over de stad Puli Khumri die u tijdens het gehoor nog niet had vermeld antwoordde u dat het een stad is dat u straatnamen zou kunnen herkennen indien deze genoemd zouden worden. Daarnaast vermeldde u de naam van de gouverneur en de politiechef. U wist echter niet wat de etnische origine is van de gouverneur en kon niet zeggen tot welke Pashtoun stam de politiechef behoort (CGVS, p. 18). Gezien de samenleving en machtsverhoudingen in Afghanistan in grote mate gestoeld zijn op de tribale groepen en hun onderlinge relaties is uw onwetendheid hierover uitermate bevreemdend. Dit doet dan ook vermoeden dat u de namen van de gouverneur en de politiechef van buiten hebt geleerd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel lijkt te zijn uit verzoeker kritiek op de motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald ter schraging van de vaststelling dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan, alsook op het feit dat geen enkel verder onderzoek werd gevoerd naar zijn eigenlijke vluchtmotieven.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood

aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw provincie in het algemeen en de stad Puli Khumri, waar u sinds uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken zou hebben gewoond, ontoereikend is. (...) en u gevraagd werd om te vertellen over de ontginning van kalksteen in uw regio beweerde u dat er geen mijnen zijn. U stelde dat mensen inderdaad stenen meebrachten maar u had hier verder geen informatie over (CGVS, p. 14). In werkelijkheid echter zijn er in Puli Khumri drie steenkoolmijnen en wordt er ook kalksteen ontgonnen op de heuvel achter de cementfabriek. Gevraagd naar districten of provincies die grenzen aan het district Puli Khumri noemde u enkel Dahane-e-Ghuri en Baghlan (CGVS, p. 12). Nochtans grenzen de districten Nahrin en Dushi en de provincie Samangan eveneens aan het district Puli Khumri. U verklaarde tevens dat de provincie Baghlan grenst aan de provincies Kunduz, Kabul en Mazar-e-Sharif (CGVS, p. 15 en 16). Naast Kunduz zijn de omliggende provincies echter Takhar, Pansjir, Parwan, Bamian, Samangan en Balkh. (...) Hoewel de provincie Baghlan onderverdeeld is in 14 of 15 districten kon u, daarnaar gevraagd, enkel Khost Fereng en Andarab noemen (CGVS, p. 17). U wist niet welke belangrijke of invloedrijke politieke partijen waren in Puli Khumri, en kon zelfs geen enkele Afghaanse politiek partij noemen (CGVS, p. 12). U verklaarde voorts dat er in het verleden buitenlandse troepen, met name Amerikanen, gestationeerd waren in Pule Khumri op een plaats die PRT genoemd wordt. U kon niet eens bij benadering uitleggen wat een PRT (Provincial Reconstruction Team) is. Wanneer deze buitenlanders Puli Khumri verlieten wist u niet te zeggen (CGS, p. 13). Uit bovenvermelde informatie blijkt bovendien dat de Nederlandse PRT tot 2006 actief was in uw regio, daarna werden ze vervangen door Hongaren die er aanwezig waren tot maart 2013. Hoewel u stelde dat jullie thuis over een radio beschikten kon u geen enkele lokale radiozender noemen (CGVS, p. 7). Gevraagd wanneer het schooljaar begint in uw regio moest u eveneens het antwoord schuldig blijven, terwijl u tot de negende klas school zou hebben gelopen (CGVS, p. 8). U verklaarde voorts dat er in uw district één dam is. De naam van deze dam kende u niet (CGVS, p. 14). In werkelijkheid zijn er echter twee dammen, met name de 'Awal' dam en de 'Boyan Band' dam die beiden gelegen zijn in de stad Puli Khumri (CGVS, p. 14). Gevraagd of er ook rijst wordt geteeld in Puli Khumri antwoordde u ontkennend. U stelde dat uw vader aan u verteld had dat er in de provincie Baghlan wel rijst is en dat jullie dat soms hadden, maar u wist niet waar het geteeld wordt (CGVS, p. 6). De stad Puli Khumri en de ganse provincie zijn echter alom bekend voor de teelt van Baghlan rijst of 'Dushi' rijst. U verklaarde tevens dat er elke winter overstromingen zijn in Puli Khumri. Gevraagd om hier over te vertellen kon u enkel zeggen dat er huizen vernield werden op een plek genaamd Qole Pansjeri. Meer wist u er niet over (CGVS, p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er jaarlijks overstromingen zijn wanneer de Kunduz rivier (ook wel Baghlan rivier genoemd) uit zijn oevers treedt. (...) Gevraagd naar rivieren in uw regio vermeldde u overigens enkel de Bandedu rivier en een naamloze rivier (CGVS, p. 15). Voorts dient te worden vastgesteld dat u ook over de situatie in uw regio bijzonder onduidelijk was. Gevraagd om te vertellen over de taliban aanwezigheid in Puli Khumri kwam u niet verder dan te stellen dat ze er mensen doden. Namen van taliban leden in Puli Khumri kende u niet en u kon in het algemeen slechts twee namen noemen van personen die bij u in de buurt woonden in Puli Khumri (CGVS, p. 8). Dit zijn geen doorleefde verklaringen over een plaats waar u bent opgegroeid en tot aan uw vertrek onafgebroken zou hebben gewoond. Daarnaast kon u slechts één concreet voorbeeld geven van een veiligheidsincident in uw regio. U kon zich geen andere incidenten herinneren die plaatsvonden in uw stad of in uw provincie (CGVS, p. 16 en 17). Dit is weinig aannemelijk, daar de situatie in uw provincie veelal als bijzonder volatiel wordt omschreven. De beschikbare informatie bevestigt trouwens dat er in uw provincie wel degelijk een heel aantal veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet van Afghanistan afkomstig bent en er niet heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U verklaarde dat u de Afghaanse kalender niet kunt gebruiken (CGVS, p. 2). U wist niet te

zeggen welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartellingen en gevraagd om de namen te noemen van de achtste, de vijfde en de eerste maand volgens de Afghaanse kalender moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 2). Verder wist u niet wat de Afghaanse nationale sport is en gevraagd wat de Afghaanse munteenheid is antwoordde u de Karzai. Toen de vraag u opnieuw werd gesteld verklaarde u dat het gewoon geld genoemd wordt. In werkelijkheid is de Afghani de officiële munteenheid van Afghanistan. (CGVS, p. 10 en 11). In welk seizoen nowrooz (het nieuwe jaar volgens de Afghaanse kalender) valt, wist u evenmin. Gevraagd welke eenheden, buiten de kilogram, er in Afghanistan worden gebruikt om gewicht te meten moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 12). Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden kon u niet eens bij benadering situeren (CGVS, p. 17). Gevraagd naar bekende Afghaanse hazara noemde u Mohaqeq (CGVS, p. 12). Buiten de naam kon u echter helemaal niets vertellen over deze persoon. Tot slot kon u niet zeggen wie er in Afghanistan aan de macht was voor Karzai (CGVS, p. 11). Dat u niet weet dat Afghanistan voor Karzai en meerbepaald vanaf 1996 een Islamitisch Emiraat was, geleid door het taliban regime met aan het hoofd Mullah Omar, is zeer opmerkelijk. Dit alles wijst er eens te meer op dat u niet in dit land hebt verbleven.

Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 2) argumenteerde u tevens dat u minderjarig bent. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. U stelt dat u vijftien jaar oud bent (CGVS, p. 2). Echter, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 30/07/2013 toont aan dat u op dat moment al ouder dan 18 jaar was, waarbij 19,7 jaar met een standaarddeviatie van een anderhalf jaar een goede schatting werd geacht. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, bevestigt nogmaals het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Puli Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats. Zo werd er onder meer gewezen op uw gebrekkige kennis over de stad Puli Khumri (CGVS, p. 17 en 18). Er werd u ook gevraagd of u zeker was dat u niets aan uw verklaringen wilde wijzigen (CGVS, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Na confrontatie bleef u vasthouden aan uw beweerde verblijf in Puli Khumri. U voegde toe dat u bereid was om te antwoorden op bijkomende vragen over deze stad. Toen u de kans werd geboden om bijkomende informatie te geven over de stad Puli Khumri die u tijdens het gehoor nog niet had vermeld antwoordde u dat het een stad is dat u straatnamen zou kunnen herkennen indien deze genoemd zouden worden. Daarnaast vermeldde u de naam van de gouverneur en de politiechef. U wist echter niet wat de etnische origine is van de gouverneur en kon niet zeggen tot welke Pashtoun stam de politiechef behoort (CGVS, p. 18). Gezien de samenleving en machtsverhoudingen in Afghanistan in grote mate gestoeld zijn op de tribale groepen en hun onderlinge relaties is uw onwetendheid hierover uitermate bevreemdend. Dit doet dan ook vermoeden dat u de namen van de gouverneur en de politiechef van buiten hebt geleerd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. (...).

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden alle steun in het administratief dossier.

Verzoeker is van mening dat de motieven van de bestreden beslissing niet kunnen worden weerhouden aangezien de vragen die hem tijdens het gehoor werden gesteld niet waren aangepast aan zijn profiel van "ongeleterde jongen die zich bezighoudt met het verkopen van plastic zakken, om te overleven". Hij zou afkomstig zijn uit een arme familie, maar af en toe naar school zijn gegaan en daar bijna niets hebben geleerd. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet eerst duidelijkheid te hebben verkregen over zijn opleidingsniveau, familiale afkomst en directe leefomgeving om vervolgens de belangrijkste vragen daarop af te stemmen. Volgens verzoeker had men hem open vragen moeten stellen en hem spontaan moeten laten vertellen over zijn ouders, zijn zus, de winkel, de school, de straat en al wat zich concreet in zijn naaste omgeving afspeelde. In plaats daarvan zou er "een standaard vragenlijst" op hem zijn afgevuurd die niet was aangepast aan zijn profiel en die bestond uit "overwegend kennisvragen over zaken die hem totaal niet aanbelangen". Dat van hem bovendien inzicht zou zijn geëist "in het politieke reilen en zeilen van zijn land" acht hij totaal niet realistisch, nu zijn familie zich diende in te spannen om te overleven in een traditionele context.

De Raad kan verzoeker in bovenstaand betoog niet bijtreden. Vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoeker de bijdrage van zijn schoolse vorming tot zijn algemene intellectuele ontwikkeling tracht te minimaliseren op een manier die geenszins weet te overtuigen. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker tijdens zijn gehoor aangegeven dat hij vanaf zijn zeven of acht jaar tot vlak voor zijn vertrek naar België naar school is geweest (stuk 5, gehoorverslag, p. 6). Uitgaand van de in het administratief dossier opgenomen beslissing van de Dienst Voogdij aangaande verzoekers leeftijd (stuk 12) acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker na minstens tien jaar al dan niet op regelmatige basis school te hebben gelopen bijna niets zou hebben geleerd, laat staan dat hij ongeletterd zou zijn gebleven. In het licht van het voorgaande is het opmerkelijk te noemen dat verzoeker zich niet kan herinneren wanneer in zijn regio het schooljaar begint (stuk 5, gehoorverslag, p. 6), welke vaststelling verzoeker in zijn verzoekschrift ongemoeid laat. Vervolgens dient verzoeker erop gewezen dat het door hem aangevoerde gebrek aan opleiding en de door hem geschetste leefwereld en familiale situatie geen hindernis kunnen vormen voor het hebben van de kennis waarnaar tijdens zijn gehoor werd gepeild. Uit het gehoorverslag blijkt dat de gestelde vragen betrekking hadden op de directe en persoonlijke leefwereld van verzoeker, zodat hij niet kan voorhouden dat de vragen schoolse kennis vereisten, een standaard karakter hadden of betrekking hadden op zaken die hem in het geheel niet aanbelangen. Zo is het niet onredelijk om van iemand die beweert jaren in Afghanistan te hebben gewoond een zekere vertrouwdheid met de Afghaanse kalender, munteenheid en eenheidsmaten te verwachten. Van iemand die beweert het merendeel van zijn jeugd te hebben doorgebracht in het district Puli Khumri in de Afghaanse provincie Baghlam en er tot aan zijn vertrek onafgebroken te hebben gewoond mag bovendien redelijkerwijze worden verwacht dat hij enige kennis bezit omtrent de geografie, bestuurlijke indeling en basisinfrastructuur van zijn regio en min of meer op de hoogte is van de politieke actoren die er invloed uitoefenen en de veiligheidsincidenten die zich er hebben voorgedaan. Zelfs van Afghaanse inwoners die geen aandacht schenken aan het politieke reilen en zeilen in hun land mag worden aangenomen dat zij belangrijke politieke gebeurtenissen met een brede maatschappelijke impact, zoals nationale verkiezingen of het bewind van de taliban, minstens bij benadering kunnen situeren in de tijd. Aan de hand van het gehoor is vastgesteld dat voormelde elementaire kennis bij verzoeker volledig dan wel in ernstige mate ontbreekt, derwijze dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn recente verblijf in Afghanistan.

Met betrekking tot zijn beweerde minderjarigheid, geeft verzoeker aan dat hij daaromtrent geen bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd en betwist hij dat zijn verklaringen als bedrieglijk worden gekwalificeerd. Hoogstens zou zijn leeftijd volgens wetenschappelijke standaarden anders zijn vastgesteld, maar dat zou dan slechts een wetenschappelijke waarheid zijn. In zoverre verzoeker het resultaat van het leeftijdsonderzoek in zijn verzoekschrift wenst aan te vechten, dient te worden benadrukt dat dit niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij (stuk 12). Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker deze beroepsmogelijkheid heeft benut. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

In de mate dat verzoeker met het hoger weergegeven betoog geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande zijn beweerde verblijf in de stad Puli Khumri voor zijn komst naar België, kan hij niet voorhouden dat er ten onrechte geen verder onderzoek zou zijn gevoerd naar zijn eigenlijke vluchtmotieven, noch dat hem ten onrechte geen subsidiaire bescherming zou zijn toegekend. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij voor zijn komst naar België in Puli Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift heeft aangegeven zich het recht voor te houden om omtrent zijn beweerde verblijf in Afghanistan en zijn asielmotieven *“overtuigende bewijsstukken bij te kunnen brengen in de loop van de hangende procedure”*, maar dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker na de indiening van zijn verzoekschrift nog stukken heeft neergelegd.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, om zijn dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek in verband met zijn herkomst. Echter, uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF